

mòloga a la que hem acceptat per al grup *Olot/Oló/Olost/Olb/Oluges*, com ja vaig indicar en *E.T.C.* I, 36, 196). D'altra banda hi ha l'adj. ANDI 'gran', com en el grup que he exposat a l'article *Montan*, on ja he posat de relleu, que hi ha una verdadera cadena geogràfica, que ve des de l'Urgellet, i de tots dos costats del Segre: *Montan* MENDI-ANDI, *Montanissell*, i els dos *Valldan*; un és a l'alt Solsonès, l'altre dessota Berga, quasi davant per davant d'Olvan.

Descartem breument altres possibilitats, que s'havien tingut en examen. L'antic NP ELIPAND (que hi vol relacionar *AlcM*) el qual sembla haver donat *Oliban* i fins *Oliba*, apareix sempre amb la *i* conservada, tònica o no (cf. *Querlibà*, a l'alt Vallespir), no tindria cap versemblança que ací s'hagués perdut, però fins si fos així hi hauria *b* (puix que ve de -P-) i no la *v* constant del nostre nom. Hi ha vaga semblança amb el NP germ. *Odaluan* (Först. 1142), però si vingués d'aquí hi hauria rastre de la -*d*- i fins de la -*a*- en les mencions antigues. També fóra mancat de base cercar-li enllaç amb formes antigues del nom que apareix combinat en el de *Campdevànol*. En realitat tot això seria cercar misteris gratuïtament, puix que l'etim. OLO-ANDI es presenta clara, simple i planera, lliure de tota objecció, i així mateix apuntalada per grups d'etimologies conexas. Recordem que hi ha una munió de NLL entorn d'Olvan, d'origen ibero-basc —*La Quar*, *Vall d'Ora*, *Sagàs*, *Valldan*— i altres pre-romans *Merlès*, *Borredà*...

OLZINELLES

Poble de cases escampades en el Vallès, amb antic municipi i parròquia, modernament agre. a St. Celoni: pocs k. al S. d'aquesta vila, en una vall del Montnegre. *Pron.*: *əzinɛlɛs* molt estès en l'ús vulgar, però en l'enq. de 1931, vaig anotar que també es diu *ulzinɛlɛs* (el Sr.Domènech, propietari d'allí refusava l'altra pron.) (vi, 70).

MENC. ANT. 978 o 998: *Elzinellas* (*Cart. St. Cugat* I, 280); 998: *Olcinellas* (*Balari, Or.* 211, *Cart. S. Cu.* I, 285), 988: *Elzinellas* (*Mas, N.H.Bna.* vi, 198). 45 *Olzinellis* (*MarcaH.* 1254). 1120: *Oltzinellis*, 1121, *Uddineles*, 1166: *Olzi-nelles*. 1234: *Olzinelis* (*Cart. St. Cugat* III, 46, 53, 220, 432).

HOMÒNIM. *Sant Jaume d'OLZINELLES*, te. St. Fruïtós de Bages, ja en el cens de 1359 («Sent Jacme d'Olz-», *CoDoACA* XII, 64, 71).

ETIM. Derivat d'*alzina*, en la seva variant fonètica *olzina*, resultat del ll. ILICINA per influència de la l. velar. *Olzina* resta avui com cogn., espt. valencià (Mtz. Aloy, p.165: jo en vaig conèixer un a Cocentaina xxxvii, 2.2. *Olzines*, mas c. 1200 en el Caphreu de

Besora; I soldat amb article *sa Olzina*, NP i determinatiu de *Vila-seca de Solcina* en el Tarragonès c cacografia per z).

Provè d'un dels col·lectius de noms de plantes, 5 formats amb -ETULUM (dim. de -ETUM), a la manera de *Llorell*, *Pinell*, *Espinalbell*. *L'Olzinella* a.1720 prop de Tuïr (V.s.v. *Tuïr*). el n. pl., -ETULA: *olzinella* i amb -s de pl. català, com *Olivella*, *Ormella*, *Canavelles*, *Solivella* etc.

10 *Olvera* V. *Olot* *Oma*, *Beni*-V. *Opa*, *Beni*-

OMBRIA i altres NLL que provenen del llatí *UMBRA*, «*ombra*» (*DECat.* vi, 58b34-61a30)

Ombria, despoblada del terme de Benifairó (*GGRV* II, 150). *Ses Penyes de s'Ombria*, a Tàrbena (xxxiv, 175.4). *L'Ombria i Serra de l'Ombria*, a Biar (xxxvi, 3.13; 9, 16). Substitueix *Obac*, -*ga*, en el P. Val.

Vall d'Ombri, a Borriol (xxix, 120.19).

Sengles partides *S'Ombriol* a Bunyola (xl, 5.15), *Selva* (Mapa Mascaró 10A2) i *Mancor* (xl, 57.17). *S'Ombriol*, a Sant Lluís (Menorca) (xliv, 70.10). J.F.C.

25 *Roca de l'Ombro*, gros penyal que ombreja el curs de l'Ebre, prop de Benifalset (Nota de P. Coromines, *Viatge per l'Ebre*). ¿D'una assimilació morisca d'UMBRA? (no sembla possible tal assimilació. Comparació de forma amb el ÛMÉRUS 'muscle, espatlla?' difícilment ja que aquest mot només s'ha conservat en cast., portuguès, bearnès, sard i romanès. Potser (SAXUM) ÛMBRŌSUM>*ombrós* amb l'accent reculat segons la regla de l'àrab vulgar? Però no, perquè el nom es repeteix en una «senya» dels pescadors valencians del Cabanyal: *L'Ombra*, designant l'extrem vora mar d'una serra prop d'Almenara que ells anomenen «la Muntanya dels Pins» Casac. 1926). És versemblant, doncs, que el mossàrab de Val. i l'Ebre vagi conservar ÛMÉRUS per al 'muscle' aplicat en aquests NLL a promontoris de costa.

35 *Ombriaga* pda. del terme de Setcases, fins a la ratlla de Mentet. No deu venir realment d'*ombra*, amb sufix inexplicable; només li deurà la *o*-, en lloc d'*embriaga*, ll. EBRIACA, que ha donat el nom de la 'cogula o zitània' no sols en fr. *uraie*, sinó també ribag. *biraga*, alt arag. *viraca*, i a molts parlars gascons i llenguadocians (a)*viraga* (*DECat.* III, 283a25ss.). J.F.C.

L'Ometo, V. *Oms* *Omo*, V. *Oms*

OMS i els derivats d'o(l)m nom d'arbre (*DECat.*)

55 *Oms*, municipi del Vallespir, cantó de Ceret, situat al sector meridional dels Aspres.